

# РЕШЕНИЕ

№ 1224

гр. София, 25.02.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова**

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова**

**Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11564** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от адв. В. срещу Решение № 20175229 от 23.08.2021 г., постановено по НАХД № 14003 по описа за 2020 г. на СРС, НО, 115-ти състав, с което е потвърдено НП № 22-006693/05.10.2020 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С. към ИА „Главна инспекция по труда“, с което на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 3 във връзка с чл. 5 от Наредба № 10/07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари.

В касационната жалба са развити доводи за необоснованост на оспореното решение, поради неправилна преценка на доказателствата по делото. Твърди се, че в дружеството има определено лице, което е ангажирано да следи за здравословните и безопасни условия на труд и е преминало съответното обучение, както и че дружеството има сключен договор за обслужване от регистрирана служба по трудова медицина. Поддържа, че дружеството е предприело необходимите действия, за да осигури здравословни и безопасни условия на труд, а що се отнася до безопасността в склада се сочи, че има назначено конкретно лице, което отговаря за безопасността в

склада. Ползваните складови помещения са проектирани и предвидени именно за работа с мотокар и е проведен инструктаж за работа с предоставеното оборудване. Счита, че съдът не е установил фактите и обстоятелствата от значение за случая като по този начин е допуснал съществено процесуално нарушение. Моли за отмяна на обжалваното решение. Претендира разноски.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. В., който поддържа жалбата. Твърди, че от приложените доказателства по делото и трудовите договори на оператора на подемното средство е видно, че се съблюдава безопасността и се провеждат периодични инструктажи при необходимост.

Ответникът, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва касационната жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли решението да бъде потвърдено.

Административна съд С.-град, девети касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание трудов договор от 13.11.2019 г., към м.07.2020 г. Р. В. П. заема длъжността „работник товаро-разтоварна дейност“ в дружеството [фирма]. Работното му място е на обект на дружеството, представляващ склад (клетка) 311, база 3 на склад „Т.“, находящ се в [населено място], [улица].

На 11.03.2020 г. Р. П. с цел да подготви пратка за клиент, се качил на работен кош за високоповдигач, който е монтиран на вилците на електрокар Atlet, модел: UHS200GTFVXM1080, жълт на цвят, със сериен № 37472, за да свали кашони с лед лампи от най-горния рафт на стелаж. Електрокарът бил управляван от Д. Р. Х., който бил назначен на длъжност „началник склад“ и притежавал свидетелство за правоспособност да управлява електрокари. При сваляне на виличния повдигач, кошът, в който се е намирал Р. П., се е закачил за разположена в близост до тавана метална мрежа, като по този начин се е откачил от вилците на електрокара, след което кошът се е обърнал и паднал заедно с Р. П.. В резултат на това настъпила трудова злополука и работникът бил откаран по спешност в И.. За настъпилата трудова злополука бил съставен протокол и било изпратена декларация до НОИ.

Във връзка с настъпилата трудова злополука, на 15.06.2020 г., на 01.07.2020 г. и на 24.07.2020 г. била извършена проверка в обекта, стопанисван от дружеството [фирма] от главни инспектори при ДИТ, при което същите установили нарушения на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд, които отразили в съставен за проверката протокол от 24.07.2020 г. От страна на работодателя били изискани обяснения от работниците Р. П. и Д. Х., както и от мениджъра на склада, а на 20.03.2020 г. трудовото правоотношение с Д. Х. е прекратено. Използваната от [фирма] подемна техника в склада била наета от [фирма] с договор от 06.03.2015 г. и анекс към него от 06.03.2020 г. Работниците в склада, вкл. Р. П. и Д. Х. били преминали начален и периодичен инструктаж по безопасност и здраве при работа. Дружеството [фирма] имало сключен договор за трудова медицина с [фирма] от 10.02.2014 г. и анекс от 05.02.2020 г. и осигурявало периодични инструктажи на

работниците и служителите относно правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Във връзка с настъпилата на 11.03.2020 г. трудова злополука било депозирано становище на дружеството, отдало под наем подемната техника, съгласно което в случая не били спазени инструкциите за работа с кош, повдигащ хора, тъй като при правилно обезопасен кош, с монтирани пинове и щифтове и работа на оператора съгласно правилника за безопасна работа с електро и мотокари, злополуката нямало как да се случи.

Във връзка с настъпилата трудова злополука от главен инспектор при ДИТ - С. била извършена проверка на място в склада относно условията на труд, при което било установено, че има метална преградна мрежа от последното ниво на стелажите до тавана, като в края на мрежата откъм стелажите има арматурно желязо, което създава риск при движение на мотокарите в тази зона.

В присъствието на двама свидетели, от страна на главния инспектор е бил съставен АУАН № 22-006693 от 24.07.2020 г., в който е констатирано, че с оглед наличната метална мрежа работодателят не е взел всички необходими мерки, за да осигури здравословни и безопасни условия на труд на работниците, което е определено като нарушение на чл. 3, вр. чл. 5 от Наредба № 10 от 07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари. Прието е, че дружеството-работодател [фирма] не е предприело всички необходими мерки за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокар, Атлет, със сериен номер 37472, като не е организирано работното място, където се извършва работа с електрокар да се експлоатира, контролира и поддържа така, че работниците да извършват възложената им работа, без да се застрашават тяхната безопасност и здраве и здравето.

АУАН е връчен на упълномощен представител на дружеството К. Я., който го е подписал без възражения. Няма данни, в тридневния срок да са представени възражения от жалбоподателя.

Във основа на така съставения АУАН, при идентична фактическа обстановка, директора на Д „ИТ“, С. е издал НП № 22-006693/05.10.2020 г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 3, вр. чл. 5 от Наредба № 10 от 07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари.

НП е връчено на представител на дружеството на 06.10.2020 г.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Със Заповед № 3-0058 от 11.02.2014 г., изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ е определил правомощията на директорите на Д ИТ, сред които и такива по издаване на НП по АУАН, съставени от инспектори в Д ИТ.

Представена е и заповед на изпълнителния директор на ГИТ, от която се установява компетентността на лицето, съставило АУАН.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение № 20175229 от 23.08.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 14003/2020 г. по описа на съда, с което е потвърдено НП № 22-006693 от 05.10.2020 г., издадено от директор дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 3, вр. чл. 5 от Наредба № 10 от 07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 20175229 от 23.08.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 14003/2020 г., с което СРС е потвърдил НП № 22-006693 от 05.10.2020 г., издадено от директора на ДИТ-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 за нарушение на чл. 3, вр. чл. 5 от Наредба № 10 от 07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно, поради следните съображения.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма], допустима жалба.

АУАН е издаден от компетентен орган – главен инспектор в Д „ИТ“-С. към ИА „Главна инспекция по труда“ компетентен съобразно Устройствения правилник на ИА ГИТ, а НП от директора на Д „ИТ“-С. към ИА „Главна инспекция по труда“, упълномощен по съответния ред, за което са представени доказателства. Двата акта съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. При издаването им е спазен процесуалния ред за това. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 6 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, при осъществяване на дейността за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд работодателят е длъжен да осигури ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин. В чл. 3 от Наредба № 10/07.12.2004 г. е посочено, че работодателят предприема всички необходими

мерки за осигуряване на здравословните и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари, а в чл. 5 от същата наредба се посочва, че за осигуряване на безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари работните места, където се извършва работа с електрокари и мотокари, се проектират, изграждат, съоръжават, пускат в експлоатация, експлоатират, контролират, поддържат и извеждат от експлоатация така, че работещите да извършват възложената им работа, без да се застрашават тяхната безопасност и здраве или безопасността и здравето на други лица. Създаването на тази безопасна среда е грижа за работодателя и на него му се вменяват редица задължения и предписания, чиято цел е основно предотвратяване на инциденти на работното място. Вярно е, че пренебрегвайки част от тези си задължения работодателят е осъществил състава на няколко от визираните в Наредбата задължения, както е посочил в мотивите си районния съд. Всички тези нарушения обаче водят до извода, че при осъществяване на дейността за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд работодателят, въпреки че е длъжен да осигури ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин, той не е изпълнил тази законова разпоредба. Неизпълнението е произлязло конкретно от нарушаване на разпоредбата на чл. 5 от Наредба № 10/07.12.2004 г. След като в резултат на трудовата дейност в дружеството, на територията където се осъществява споменатата дейност е настъпил инцидент, при който е пострадал работник от дружеството, при движение на мотокар, то следва да се приеме че работодателят не е осъществил ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин. При условие, че беше осъществен ефективен контрол от страна на работодателя за извършване на работата с електрокари и мотокари, то инцидент не би настъпил. От материалите по делото се установява, че в качеството си на работодател дружеството е изпълнило множество изисквания на трудовото законодателство в насока осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, но това обстоятелство не променя факта на наличната метална мрежа, която не само е създала риск от увреждане живота и здравето на работниците, използващи електрокари и мотокари, но и в случая е допринесла за настъпване на реален вредоносен резултат.

Настоящият съдебен състав не споделя доводите изложени в жалбата, същите са представени пред първоинстанционния съд и се поддържат и пред настоящата съдебна инстанция. Обсъдени са подробно в решението на СРС, като настоящият съдебен състав споделя напълно изводите, до които е достигнал съдът.

Предвид изложеното по - горе настоящият касационен състав счита, че въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства първоинстанционния съд е изяснил напълно фактическата обстановка по делото и въз основа на нея е направил правилни и обосновани изводи от правна страна, като е приел, че в случая е налице нарушение на трудовото законодателство, поради което е и съставено обжалваното НП от директор при ДИТ - С..

Не на последно място предвид безспорните факти за настъпване на трудова злополука, деянието не може да бъде квалифицирано като „маловажно“.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение, постановено по н.а.х.д. № 14003/2020 г. по описа на Софийски районен съд, е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

Ответникът по касация претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид новоприетата разпоредба на чл. 63, ал.5 ЗАНН /Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г./,

такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждение, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 80,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав.

### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20175229 от 23.08.2021 г. по НАХД № 14003/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 115-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място] към ИА „Главна инспекция по труда“ сумата от 80,00 лв., направени по делото разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.